

Pagh: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Anmeldelsespligt for Læger angaaende Ulykkestilfælde, der indtræffe i Landbrug og Skovbrug m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1124 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *P. G. C. Jensen*:

Til § 1.

1) 1ste Stykke, Linie 2: „medføre“ ændres til: „have medført“.

Til § 2.

2) 1ste Stykke, Linie 5—7: Ordene „om — — Virksomheder“ udgaa.

Til § 4.

3) Linie 1: „for“ ændres til: „af mindst 4 Kr. for hver af“.

Af *Rottbøll*:

Til § 1.

I 3die Linie ændres Ordene: „1. April til 30. September 1906“ til: „1. April 1906 til 31. Marts 1907“.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under et.

P. G. C. Jensen: Overensstemmende med mine Udtalelser ved 1ste Behandling har jeg tilladt mig at stille nogle Ændringsforslag, hvilke jeg har anset for at være ganske nødvendige, hvorimod jeg har forbigaaet alle dem, som ikke have denne Karakter. Det første Ændringsforslag gaar alene ud paa, at Bestemmelserne i Loven kun skulle komme til Anvendelse paa Ulykkestilfælde, som have medført Døden eller Arbejdsudygtighed, hvilket forekom-

mer mig ganske i sin Orden, da Lægen skal gøre sin Anmeldelse, naar han bliver tilkaldt, og han muligvis kun tilkaldes paa et Tidspunkt, hvor han ikke kan danne sig nogen Mening om Sygdommens mulige Varighed eller om, hvorvidt den vil have Døden til Følge. Det andet Ændringsforslag gaar ud paa at slette de Ord i § 2, at Skemaerne skulle indeholde Oplysning om, hvorvidt Ulykkestilfældene omfattes af Loven af 7. Januar 1898 om Arbejderes Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i visse Virksomheder. Dette er begrundet i, at det er noget, som er saa overordentlig vanskeligt at afgøre, at det overhovedet ikke kan besvares med Sikkerhed af andre end Arbejderforsikringsraadet, hvilket endda maa betragte denne Opgave som en af sine allervanskeligste. Saa meget mindre mente jeg, at man kunde forlange det af Lægerne. Jeg skal med Hensyn til disse Ændringsforslag gøre endnu et Par Bemærkninger. Der blev ved Sagens første Behandling talt om, hvorvidt Lægerne vare tilfredse med Lovforslaget, som det foreligger, eller ikke. Jeg sagde i den Anledning, at jeg ikke havde nogen som helst Kundskab derom. Jeg havde nemlig den Gang ikke forhandlet med Læger om Spørgsmaalet. Det gaar jo saa hastigt med Lovgivningsarbejdet i denne Maaned, det ene Lovforslag efter det andet kommer herop fra Folketinget, som man skal tage Stilling til, samtidig med at store Arbejder i Forvejen lægge betydeligt Beslag paa Tiden. Det er ganske umuligt, i alt Fald for de Medlemmer af Tinget, som ere beskæftigede med noget større Opgaver, at faa Tid til at konferere med andre om saadanne Ting. Naar jeg altsaa den Gang udtalte mig om Spørgsmaalet, var det udelukkende ved min Læsning af Lovforslaget, at jeg havde dannet mig den Anskuelse, at det var alt for byrdefuldt for Lægerne, og at man forlangte mere af dem, end man burde. Efter at Sagen nu har været til første Behandling, og efter at jeg har haft Lejlighed til at konferere med Læger, har det vist sig, at denne Forudsætning var fuldstændig rigtig. Det har endvidere vist sig, at Lægerne have gjort Forsøg paa at faa Lovforslaget forandret, lige efter at det var forelagt, og at dette Forsøg er gjort af den dertil kompetente Mand, nemlig Formanden for den almindelige danske Lægeforening, som straks efter, at han var bleven bekendt med Lovforslaget, var af samme Mening, som jeg har udtalt her i Tinget, nemlig